

կիլ անոնց վրայ Պէլլուեթ դաշտին մէջ, բայց նախ բանազնացներ զրկեց Քրիստափորի, իբր թէ արգահատութեամբ յորդորելով, որ առանց խտրուելու Հապէշներու նենգութենէն՝ անոնց համար կռուելէ հրաժարի և խնայէ իր զինուորներուն: Կը խոստանար ճամբու պաշար տալ իրեն և առաջնորդել իր փոքրաթիւ բանակը մինչև ծովեզերք, եթէ ուզէր խաղաղութեամբ ետ դառնալ:

Քրիստափոր արհամարհանքով մերժեց այս առաջարկը և պահանջեց, որ կա՛մ ետ դարձնէ ինչ որ առած էր Նեկիւսի հողերէն և կամ պատրաստուի կրաւիւրի, վասնզի սուր ի ձեռին ինք ճամբայ պիտի բանայ իրեն համար: Եւ իբր նախապիւնք՝ անոր զրկեց հայելի մը և մկրատ մը, որպէսզի իր մօրուքը կտրէ:

Մէհէմմէտ սասաիկ զայրացաւ և խոյացաւ իր զինուորներով — որոնցմէ 15.000ը հետեւակ —, Փորթուգալցիներու վրայ, որոնք միայն 300 հոգի էին. վասնզի իրենցմէ 50ը պաշտօն ստացած էին պահպանելու Մաքուայի ճամբան, այսինքն իրենց նահանջի գիծը:

Փորթուգալցիք յաղթեցին և մահմետական զօրքը մեծ մասամբ ջարդուեցաւ. մնացեալները փախան:

Մէհէմմէտ Կրայն մագապուրծ ազատեցաւ, Քրիստափոր սակայն մեծ սխալ մը գործեց: Փոխանակ դիմելու ուղղակի Նեկիւսին, որ իր բանակով կ'սպասէր իրեն. հետապնդեց փախստականները, որոնք ամուռ վայր մը ապաստանած էին և յարձակեցաւ անոնց վրայ իր սակաւաթիւ զօրքերով:

Մէհէմմէտ՝ Մուխայէն 2000 արաբ և թուրք օգնական զօրք ստացած ըլլալով, յանկարծական յարձակումով մը ցիրուցան ըրաւ Փորթուգալցիները: Քրիստափոր վիրաւոր 10 զինուորներով ապաստանեցաւ անտառ մը, բայց չկրցաւ ազատիլ և զերի բռն-